

Entrevista

Sonia Corrochano (Barcelona, 1975), directora de l'aeroport de Barcelona. Va estudiar fins al batxillerat a L'H. Avui és la primera dona que dirigeix un dels 4 grans aeroports d'Espanya

“Vull canviar la imatge impersonal que té l'aeroport”

CRISTINA SÁNCHEZ

- Pubilla Cases va ser el seu barri d'infantesa. Com ho recorda?

- És una part important de la meua vida perquè fins a l'adolescència et vas formant com a persona. Viví a Esplugues però vaig estudiar a l'escola Sant Josep Obrer fins al batxillerat. Després vaig marxar a Madrid.

- Com va anar això?

- Jo volia ser pilot però la meua família preferia que tingués un títol universitari. El que més s'hi assemblava era enginyeria aeronàutica i, en aquell moment, només es podia estudiar a Madrid.

- I ha deixat la idea de ser pilot?

- Era una vocació. La millor opció era entrar a Iberia i fer hores de vol però em resultava complicat. Després ja no he tingut temps. Però m'agrada aprendre'n, no ho descarto.

- Ha recuperat la relació amb L'H?

- I tant! Encara hi tinc amics i part de la família. Els meus oncles viuen a Pubilla Cases. Vaig estar 9 anys a

Madrid però vaig tornar a Barcelona quan vaig trobar feina aquí.

- Vostè ha fet una llarga trajectòria a AENA. Expliqui'ns-ho.

- Primer vaig aconseguir feina als serveis centrals d'AENA a Madrid. Després vaig treballar en una consultoria privada per dissenyar la nova terminal del Prat. A partir d'aquí vaig entrar a l'oficina del Pla Barcelona per tirar endavant l'ampliació de l'aeroport. Un cop construïda, vaig passar a l'àrea d'operacions i gestió, que és com el cor de l'aeroport. Vaig tenir diversos càrrecs fins a la direcció d'operacions i, després, de tot l'aeroport.

- S'ho esperava?

- Va ser una sorpresa. Sóc molt jove i això vol dir que es valora la feina feta. Va ser una aposta de l'anterior director, Fernando Echegaray.

- Hi ha poques dones a la seva feina. Per què?

- Sóc la primera que arriba a la direcció d'un dels 4 grans aeroports d'Espanya per nombre de passat-

Sonia Corrochano, a l'aeroport de BCN

FOTO CEDIDA PER AENA

gers: Barcelona, Madrid, Palma i Màlaga. Però hi ha dones en altres aeroports, com Saragossa i Eivissa. Ens hem incorporat fa poc temps a les carreres tècniques. Quan vaig començar a estudiar aeronàutica les dones érem un 15 o 20% de la classe. Ara ja quasi són el 50%.

- Un aeroport és tan impersonal com ens sembla als viatgers?

- És com una ciutat, hi ha transport, seguretat, serveis mèdics, botigues, restaurants... Hi passen coses a dir i dirigir-lo no és gens avorrit, cap dia és igual, és tot un repte i molt maco.

- També és una gran responsabilitat. Com ho porta?

- Bé. Tens una gran responsabilitat davant la societat perquè prestes un servei important. Has de prendre decisions de forma tranquil·la, sense por i amb sang freda. Si no tens capacitat d'estar pendent de tot i alhora de fer coses diferents, és complicat.

- Ha hagut de renunciar a moltes coses?

- De dilluns a divendres em dedico al cent per cent a l'aeroport. I el cap de setmana intento estar amb la família o dedicar-me a les meves aficions. M'agrada la muntanya, la natura, pintar, el teatre, el cinema, la música...

“L'H és una part important de la meua vida, on m'he format com a persona”

“Has de prendre decisions de forma tranquil·la, sense por”

- Quins reptes professionals té?

- Els meus reptes són els de l'aeroport. Millorar la connectivitat amb el territori, perquè és la porta d'entrada i sortida a Barcelona, atreure més turisme i empreses, millorar les exportacions i, sobretot, canviar la imatge impersonal que té l'aeroport per als viatgers perquè al final ells són el més important.

- I personals?

- De moment ser directora és el meu gran repte, no m'imagino centrar-me en res més fins que arribi a l'alçada del meu antecessor, que m'ha deixat el llistó molt alt. ■